तयः शीलार्थेऽपि स्युरिति बोध्यं। ते रामादयो जनानां मानसा नि विषयेषु भिन्नवृत्तीन्यपि समं साधारणं यथास्यात्तथा अध्यवा त्सुः। वसौनिवासे अनिमत्वाद्व्रजवदेति व्रिः सत्स्वरे इतिसस्य तः अनुस्सिद्वेरिति अन उस् गुणिनो गुणवन्तः नैकाजादितीन्। मन एव मानसं विकारसंघेत्यादिना स्वार्थे ष्णः णित्ते व्रिरिति व्रिः कर्म्मक्रियेत्यादिना डस्य ढत्वं॥ १६॥

ततोऽभ्यगाद्गाधिसुतः क्षितीन्द्रं रक्षोभिरभ्याहतक र्म्मवृत्तिः। रामं वरीतुं परिरक्षणार्थं राजार्ज्जिहत्तं मधुपर्क्कपाणिः॥ १७॥

म०ज० ततो॥ तेषु रामादिषु तथाभूतेषु गाधिसुतो विश्वामित्रः क्षि तीन्द्रं राजानमभ्यगात् अभिगतवान् इणोगादेशः गातिस्थेत्या दिना सिचो लुक्। रक्षोभिर्निशाचरैः अभ्याहता अभिभूता यागादेः कर्म्मणो वृत्तिः प्रवृत्तिर्यस्येति रामं वरीतुं प्रार्थयितुम् वृतोवेति इटोदीर्घत्वम्। परिरक्षणार्थं विहन्यमानस्य कर्म्मण इत्यर्थः तं गाधिसुतं आर्जिहत् पूजितवान् अर्ह पूजायामिति स्वा र्थिकण्यन्तश्चौरादिको गृह्यते न भौवादिकः। तस्माद्धेतुमण्णिचा त्र न भवितव्यम् णिश्रीत्यादिना चङ् णिलोपः द्विर्वचनेऽचीति स्थानिवद्भावादजादेर्द्वितीयस्येति हिशब्दो द्विरुच्यते रेफस्य न न द्रा इति प्रतिषेधः चुत्वम्वा आट् वृद्धिः मधुपर्कपाणिः दधि घृत मधूनि एकीकृतानि मधुपर्क इत्युच्यते तस्मिन्पात्रे स्थितः पाणि